

ՍԷՆ-ՏԸՆԻԻ ՏԱՃԱՐԻՆ ՄԷՋ

Այցելելով Լեւոն Ռուսինեան բազաւորի դամբարանը

Սէն Տընիի սանարին մէջ հրնադարեան,
 Խորաններ ցուրս,
 Պլպըլացող կանքեղ ու մոմ,
 Կամարներէն կարող երկիւղն
 Անդէնական բսուեցնեալուն
 Ու դամբարանն հայ արքայի մ'եղբրական,
 Օ՛, բաւական եղան ինծի
 Որ ես անցնիմ միջոցներէն անհանգրւան,
 Գամ բախելու
 Սեւ, մահազու
 Դարն ու շրջանն
 Մեր ազգային հե՛՛ք Պատմութեան...
 Ո՛վ զահագուրկ հայոց արքան,
 Յաւեհ խաբուած ու սանջակոծ
 Խօշ խաղերէն հաղափական,
 Խոստումներէն օտարական
 Ու դաւադիր սագրանքներու
 Դուն զո՛հն ածան...
 Արեւներուն եւ ռազմերու
 Հուր ու բուրէն հալածական,
 Ողջակիզո՛ւմ ախորական,
 Ողջո՛յն քեզի...
 Դարե՛ր յետոյ, Սէնի ափին
 Օ՛ ցաւազին
 Մեր հանդիպո՛ւմն այս գաղթական...
 Յուզումնաժառ ու երկիւղած՝
 Շիրմիդ դիմաց՝
 Ես կը հակիմ վիհերուն վրայ մեր անցեալին...
 Ու դողդազանքին՝
 Կը զննեմ խորքը լքումիդ, այս գաւառան...
 Օ՛, ողջո՛յն քեզ կարօտազին,
 Դուն վերջին լո՛յսը սրբազան,
 Թագապրսակ մեր կամարին... :
 Այս ողջոյնով կարօտախանձ՝
 Կը միանան ու կը ձուլուին կարծես տակաւ,
 Դարերն անցեալ եւ ապագան
 Եւ դուն ու ես,
 Խորհրդանիշ դարձած այլեւս
 Վերապրումի մեծ խորհուրդին՝
 Դուրս կը բռնինք
 Մրնոլորէն այս մահառան
 Ա՛յլ բռնացած ուժ ու մական
 Կեանք ու շարժում,
 Մեծ իրաւունքը գոյութեան:
 Լքեմք քեզմիջ
 Մոխիրներուն անգոհն ու վիշ,

Ծիածանի գոյներուն պէս լուսածածան՝
 Ա՛յլ կը մեկնինք դէպի սահմանն
 Հայրենական մեր աշխարհին... :
 Յանձնած ձեռքերդ
 Իմ ձեռքերուս գորովանքին՝
 Ու ցնծազին
 Կ'անցնինք համբէն մեր Պատմութեան... :
 Հայո՛ց արքան,
 Վերածաղկած տե՛ս Աւերակն
 Հին եղեմին...
 Ու Սեւանի զմուխս ափին՝
 Ունկն դիր օրսի մը կենդանի
 Սա մեծ տրոփին...
 Ահա՛ մարդիկն աներկեւան
 Որ կը հիւսեն օդակ օդակ
 Լուսապրսակ
 Հսկայ շիրան
 Մեր պատմութեան,
 Եղբայրութեա՛ն ալ մարդկային... :
 Եւ բազմադար Մրշակոյրին
 Արմենական...
 Դուն՝ իր անցեալն
 Ու ես ներկան՝
 Երաշխիքն ենք
 Իր կենսայո՛րդ Ապագային...
 Պիտի երբե՛ք ձեռքերդ մեր
 Զրկարկառին
 Արեւմուտքի նենգ խաղերուն,
 Անգուր դաւին...
 Քանի որ դուն
 Յաւեհ արքուն,
 Փորձառութեան ա՛յլն ես ներհուն,
 Քանի որ ես՝
 Զինուած այլեւս
 Ուժ մ'եմ կանգուն...
 Յառաջանա՛նք արդ ձեռք ձեռքի
 Զօղած անցեալն ու ապագան
 Դէպի սահմանն
 Յաւերժական Արարաթին...
 Ու դարբնելով կամար կամար,
 Սիւներն անյաղք եւ անհամար
 Մեհեմետներուն՝
 Ուր լուսածին նոր սերունդներ
 Դիւցազներու արմենական՝
 Նոր Վարդաններ արեւաշուի՝
 Պիտի բնակին... :